

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 17. De ijs, quæ Christus in domo Caiphæ passus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

*rus est, non ex sententijs hominum, sed in
dicio suo.*

*6. Lingua maledicorum & detracto-
rum nihil omnino possunt nocere; quin po-
tius, si velimus, plurimum nobis prodesse
possunt: si quidem cum humilitate in no-
bis augeant, meliores nos faciunt.*

MEDITATIO
DECIMASEPTIMA.

DE IIS QUAE CHRISTVS
in domo Caipha passus est.
EVANGELIUM.

Matt. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

VNC viri, qui te-
nebant Iesum ceden-
tes eum colaphis, ex-
puerunt in facie eius,
& velauerunt eum.

Alij autem palmas in-
faciem eius
dederunt, & interrogabant dicen-
tes: Prophetiza nobis Christe, quis
est, qui te percussit? & alia multa
blasphemantes dixerunt in eum.

FIGV-

FIGURAE.

PHILISTEI cū Samsonem luminibus orbassent, iusserunt illum coram se ludere; & in ipsum scommata iaciendo se recreabant. *Iudic. 16.*

PROPHETIÆ.

CORPVS meum dedi percutienti- *Isaia. 50.*
bus, & genas meas vellentibus.

Faciem meā non auerti ab increpanti- *Ibid.*
bus & conspuentibus in me.

Faciem tuam velabis, quia porten *Zach. 12.*
tum dedi te domus Israel.

Abominantur me, & faciem meam *Iob. 30.*
conspuere non verentur.

CONSIDERATIONES.

POSTEA QVAM improbi illi mi- *1. Punctū.*
nistri responsionem Christi audie-
runt, cū tam altam veritatem non ca-
perent, effundunt furorem suum in ip-
sum, vellentes barbam, faciem conspu-
tantes, dantes illi alapas, blasphemātes,
deridentes, & omni genere iniuriarum
vexantes. Erat mansuetissimus **I E S V S**
quasi ovis, quæ coram tondentibus se
non conquereretur, ac ne os quidē dul-
cissimum aperiret. Sed cogita quam acer-
dolor penetrauerit misericordissimum

cor IESU, cùm sublatis parumper liuidis oculis, & circumspiciens, num quis in tanta turba foret, qui olim affectus aliquo beneficio, vel audita ipsius doctrina saltem compateretur sibi, neminem vidit, nisi dilectum Ioannem solum; qui non sustinens aspicere iniurias, & illusiones Magistri sui, stabat alicubi in angulo amarè flens. Vidit & Petrum inter ministros calefacientem se, dissimulantem se eius discipulum, & paratū mox ipsum negare. O infinita & verè ignita bonitas, quam nec tot inimicorum iniuriarū, nec frigidissima nostræ ingritudinis glacies, minuere & tepidiorem efficere potuerunt.

Galat. 3.

Iudei cùm ad maius ludibrium obligassent oculos Saluatoris, vt olim Philistæi Samsonem, hoc modo illi Christū ludifaciebant. Vide vt Sapientia Patris amore nostri quodammodo stulta facta sit. Vt enim nobiscum sapientiæ & scientiæ suæ thesauros communicaret, nostram sibi stultitiam assumsit, quemadmodum etiam vt nos hæredes faceret æternæ benedictionis, assumsit sibi nostram maledictionem.

Vide quomodo Deus amor nostri excæcauerit: Nam pro amoris in nos sui immensitate, nec videre, nec scire vult peccata

peccata nostra, sed cum magna misericordia dissimulat expectans poenitentiam. Vides, vt hinc magnitudo amoris oculos illi claudat & manus liget, ne nos puniat: inde verò vt videat, & asperè vindicet, non in nobis, sed in seipso omnia, quibus nos in ipsum peccauimus. O inaudita bonitas! ô verè paterna viscera! quis vnquam audiuit, quenquam subire mortem pro ipsis, qui eam inferunt? Itaque vt nullum magis horrendum nefas cogitari potest, quàm vt eò impietatis homo procedat, vt manus immittat in Deum: sic nihil illa bonitate & caritate excellentius intelligi potest, qua Deus tot supplicia perferre voluit, pro ijs ipsis creaturis, à quibus ita cruciabatur.

Aspice amabilissimam illam eximia specie faciem totam liuidam, crudelissimarum manuum: verbera, vestigijs impressis præferentem, turpissimis fædatam sputis. Vides illam diuinam faciem, quæ tantis in cælo honoribus afficitur, cuius aspectus lætificat totam ciuitatem Dei, iam in terris ita deformatam & contemptam, vt impij illi satellites, nullum putarent locum aptiorē, ad turpes sputationes excipiēdas, quàm facie Saluatoris. Infelices Iudæi non horretis

retis conspurcare , & tanto contemptui habere illam figuram & imaginem Patris: & sceleratis manibus instar mancipij verberare Dominum mundi? Sed nimirum, mi Domine, non tam illi satellites tantorum ludibriorum & contumeliarum autores erant, quam tumida mea superbia, perturbationes immoderatæ animi mei, oris murmuraciones, opera deniq; iniqua mearum manuum.

Tu verò anima mea, si tum coram hos despectus & illusiones tui Redemptoris spectasses, quid quæso egisses? quo amore illū amplexatus esses? quanto cum pietatis sensu, deformatam faciem lacrymis abluisses? Spes cordis mei IESU, quis mihi det, vt ego pro te patiar? nam ego sum qui peccaui, non tu. O speciosissime forma præ filijs hominum, vnde tibi tanta deformitas? Verè, vt Propheta loquitur, factus es ob peccata mea, *opprobrium hominum, & abiectio plebis.* Erubescere ô homo superbe, qui quod sis compositus & amictus exiguo cinere & luto, videris tibi esse aliquid, neque pati potes, vt ab aliquo tangaris. Vide quàm propter te sit factus humilis filius Dei & gloria cæli: quantum illa excellens Maiestas tua causa contemtionis & despectus sustineant?

DE PASSIONE DOM. 149
COLLOQVIVM.

ROGABIS Christum D.N. quoniam tui amore non recusavit pati, ut diuina ipsius facies impuris Iudæorum sputis fœdaretur, sanctissimi oculi velarentur, ipse denique tibi tamque indignis modis illuderetur: ut tibi det gratiam, qua mentem factam ad imaginem & similitudinem ipsius ita puram & nitidam serues, ut nullam ei cogitando, loquendo, agendo maculam aspergas. Dignetur item à corde tuo remouere velum ignorantiae & animi ingrati: ut intelligens quantum pro ijs, quæ tua causa fecit & tulit, ipsius Maiestati debeas. in posterum maiori amore & diligentia ipsius honori seruias.

DOCUMENTA.

1. **F**ACIEM Christi conspuunt quæ impuris cogitationibus aut cupiditatibus animam suam, id est, Dei imaginem fœdant.

2. Idem faciunt, qui Deo suam offerente gratiam, aut sanctis inspirationibus aliquid imperante, ipsi tamen ne consuetas imperfectiones deserere cogantur repugnant, & à se reijciunt.

2. Diuinam quoque faciem Iesu deturpant, qui sine reuerentia & sensu pietatis, non

non expurgatis ex animo omnibus peccatorum sordibus, impuro ore, sanctissimum Domini corpus accipiunt.

4. Illudimus Christo cum vel pauperes, vel alios Dei seruos contemptui & ludibrio habemus.

5. Christo per linguam faciunt contumeliam, qui vel non satis reuerenter de rebus sacris loquuntur, vel cum sint religiosi, more secularium loquuntur, vel de proximo ea dicunt, qua nihil ad audientium fructum faciunt.

6. Oculos Christo obligant, qui factis excusationibus suas tegunt imperfectiones: quiq; sine verecundia & timore Dei tam audacter peccant, ac si non videret Deus.

7. Tunc item claudimus oculos Christo, cum Superiores nostros volumus esse cacos; nos ipsos scilicet bono lumine praeclaros id quod facimus, cum laboramus ut superiores se nostris, non nos illorum iudicijs nosmet accommodemus.